

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΜΦΩΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΤΗΣ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Οὕτω λοιπόν πρόκειται νά πολεμήσωμεν ὑπό τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ τῆς συμμορίας του; ἄνευ ἀστειότητος, ἄνευ μειδιάματος, ἄνευ ἐπιφάσεως πρόκειται νά ἐπιχειρήσωμεν ἀγῶνα ἔθνικόν δεινότερον ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ γεγηρακότος ἀμαρτωλοῦ, ὅστις μέχρι χθὲς δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸν πόλεμον; Θὰ διακινδυνεύσωμεν τὴν ἔθνικὴν ἡμῶν τιμὴν καὶ τὴν λαμπρῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, δι' ἣν ἐργάσθη ἱστορία δύο χιλιάδων ἐτῶν, εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀνθρώπων, ὧν μόνη ἰκανότης ὑπῆρξεν ἀνάκαθεν ἡ πανουργία καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης ἀρχῆς;

'Απὸ ἐξ μηνῶν καθ' οὓς διευθύνουσι τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος παρέλυσαν καὶ ἕνεκα ἀνικανότητος καὶ ἕνεκα κομματικῶν ὑπολογισμῶν τὸν στρατὸν καὶ ἡμεῖς πρὸς ἀνταμοιβὴν ἀνεθήκαμεν αὐτοῖς τὴν ἀνωτάτην καθοδηγίαν τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήματος. Πρὸς ποῖον σκοπὸν; ἵνα ἀτιμασθῶμεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ἢ ἵνα δεκατισθῶμεν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ ἐχθροῦ; Εἴμεθα λοιπὸν ἔθνος ἀπονενημένον ἢ ἔθνος μωρῶν καὶ παραφρόνων;

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀνέτρεψε μίαν ἐξόχως πολεμικὴν κυβέρνησιν καὶ ἀνετίθασεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν περίπυστον πολιτικὸν ἀπαταιῶνα, τὸν πανελλήνιον ψευδολόγον, ὅστις ἐπισήμως μὲν ὑπέσχετο 80 χιλιάδας ἐπιστράτους, διὰ νά ἀπειλήσῃ δῆθεν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Τουρκίαν, ἰδιαίτερος δὲ ἐβεβαίωσεν τοῦ βουλευτῆς ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ φοβηθῇ τὴν γενικὴν πυρκαϊάν καὶ θὰ ἐπιβάλλῃ μίαν οἰανδήποτε γραμμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν.

Τί συνέβη ἔκτοτε; Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία ἀπεδείχθη ὅτι οὐδόλως συνεκινήθησαν ἐκ τῶν κούφων ἀπειλῶν ἐνὸς γελοίου κομπαστοῦ. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία ἐνόησαν ὅτι ὁ διὰ τῶν λόγων ἀπειλῶν πρωθυπουργός, ἐν τοῖς πράγμασιν εἰργάζετο ὅπως καταστήσῃ ἀσθενεστέρας τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο, Εὐρώπη καὶ Τουρκία περιεφρόνησαν τὸ οὐτιδανὸν τοῦτο ἔθνος, τὸ ὅποιον μό-

νον νά ἀπειλῇ γνωρίζει μὲ ὀχληροτάτην μονοτονίαν. Καὶ δὲν ἀποδεικνύει ἰσχύτην περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἡ γραμμὴ ἣν ἐσχάτως ἡ Τουρκία ἐπρότεινε καὶ ἡ Εὐρώπη λέγεται ὅτι ἐνέκρινεν; Ἴδου πῶς ὁ πόλεμος, ὁ μὴ περιμενόμενος, κατέστη ἀναγκαῖος.

* Ἄν τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη παρέμενε μέχρι σήμερον ἐν τοῖς πράγμασιν, ἂν αἱ στρατιωτικαὶ ὕμων παρασκευαὶ ἐξηκολούθουν μετὰ τῆς αὐτῆς σοβαρότητος καὶ ἐπιγνώσεως μεθ' ἧς ἤρξαντο, ἂν ὁ στρατὸς μὴ παρελύετο ὅλος ἠθικῶς καὶ ἀριθμητικῶς, ἂν ἡ Ἑλλὰς κατῴρθου στρατιωτικῶς ὅ,τι ἦτο δυνατόν νά κατωρθώσῃ, ἂν σήμερον εἴχομεν 80 χιλιάδας στρατοῦ, ὡς ὑπέσχετο ὁ κ. Τρικούπη; οὐχὶ Κουμουνοῦρικῶς, ἂ βεβαίως τότε καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ περιόριζε τὰς προσφορὰς τῆς εἰς μόνην τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἡ Εὐρώπη θὰ ἐφοβείτο πράγματι τὴν πυρκαϊάν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ πόλεμος ἴσως θὰ ἀπετρέπετο.

Σήμερον ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος. Ὁ Κουμουνοῦρος ἐπέσειν εἰς τὰ ἴδια ἑαυτοῦ δίκτυα, καὶ τὸ χειρίστον, συμπέσει καὶ τὸ ἔθνος εἰς τὸν διπλωματικὸν αὐτοῦ ἐξευτελισμὸν καὶ τέλος εἰς τὸν πόλεμον, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου σήμερον ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη, ἀλλ' οὐδὲ ἔχομεν καὶ ὡς ἔθνος τὴν συνείδησιν ἀναπεπαυμένην, ὅτι ἐπράξαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νά πράξωμεν, ὅπως διεξαγάγωμεν αὐτὸν ἐντίμως καὶ ἐπιτυχῶς.

Τί λέγει σήμερον ἡ ἐπινειδίσιτος ἐκείνη Βουλὴ, ἣτις ἀνέτρεψε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη μετὰ τὴν κρυφίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον διὰ τῆς ἐπιδειξιοτήτος τοῦ κ. Κουμουνοῦρου; Σήμερον εἰς τί συνίσταται ἡ ἐπιδειξιοτήτης αὐτῆς; Σήμερον εἶδομεν ὅτι ὁ Κουμουνοῦρος ὑπελόγιζεν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ἠπατήθη οἰκτρῶς· διότι ἡ Εὐρώπη θὰ περιορίσῃ τὸν πόλεμον καὶ θὰ μᾶς ἀφήσῃ ἐλευθέρους νά σφαγῶμεν μὲ τοὺς Τούρκους. Ὁ Κουμουνοῦρος ὑπελόγιζεν εἰς τὴν εἰρηνοφιλίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅμως σήμερον εἶδομεν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίτηδες διεξήχθησαν ὅπως φέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὸν πόλεμον.

Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας μὲδλις ἀρξαμένας ἐκήρυξεν ὁ Βίσμαρκ ἀκάρπους, ἵνα παραλύσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἐλ-

την ὁδὸν Πατησίων, τὴν ὁποίαν ἀπόντες δύνανται νὰ διατρέξωσι μὲ τὸ λατὸ τους, διότι δὲν πιστεύομεν ἢ ταχυδακτυλουργικὴ τοῦ κ. Φραντζῆ τέχνη νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε καὶ κιβώτια ἀκόμη νὰ δύνανται νὰ μεταφέρῃ. Ἀντὶ δὲ 45 δλοκλήρων χιλιάδων φράγκων ἠγόρασαν ἀνατομικὰ ἔργα λεία τοιαῦτα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ποκώσωσι συγχρόνως ὅλον τὸν κόσμον χειροπόδαρά καὶ πάλιν νὰ περισσεύουσιν ἐκτὸς ἐάν ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμνουν τὸν πόλεμον μὲ τοὺς Ιατρικὸς τομεῖς. Εἰς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀνακαλύπτете κρούσματα κομῶνδουρίτιδος ;

Εἶδομεν στρατιωτῶν ἐλευσινὸν σχεδὸν ξεβράκωτον, δεινῶς πᾶσχοντα, μὴ δυνάμενον καὶ τοὺς πόδας νὰ σύρῃ καὶ ὅμως πεζοποροῦντα ἐπὶ ὄρειαν καὶ πλεὺν ἐν συγκρατήσῃ συναδέλφων του ὅπως πορευθῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Οἰκτρὸν καὶ ἀφιλόνητον τὸ θέαμα. Ἐπὶ τέλους εἶναι ἀνάγκη στρατιωτικὰ φορεῖα πολυτελεῖ καὶ στιλθοντα νὰ διανυκτερεύωσιν ἔξω τοῦ Γραννοπούλου ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ἐνὸς μόνου νεανίου ἀξιωματικοῦ, νὰ μὴ εὑρίσκηται δὲ οὐδ' ἓνα παρηκάρρο διὰ τὸν πτωχὸν πᾶσχοντα στρατιωτῶν, τὸν ἀποθνήσκοντα μυριάκις καθ' ὁδὸν πρὶν ἢ ζητήσῃ τὰ μέσα τῆς θεραπείας του ; Οὐδὲ γὰρ παράδοξον, ἐάν ποτε ἴδωμεν καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκόμη μεταβιβαζομένους εἰς τὸ νεκροταφεῖον δι' ἠλεκτρικῆς τινας τῶν ἰδίων τῶν ποδῶν κινήσεως.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Δηλιγιάννης ἔθετο ὑπὸ καθάρσιν τοὺς ἐπικοθρους ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομεῖῳ, διὰ τὸν φόβον ἐπιδημικῆς ἀδαιμοσύνης. Τακτικὴν δὲ ὄρισεν αὐτοῖς τὴν διδασκαλίαν τῆν ἐκμάθησιν τῶν τύπων Ιατρικῶν συνταγῶν. Φαίνεται ὅτ' ὀλιγόποροι, ὅτι ἐν τῇ καθηραμένη ταύτῃ ἐπιστρατεία ἀπεκδυθέντες τὸν πρὶν ἄνθρωπον, ἀπεξεδύθησαν τὰ πάντα.

Ἴδου ὅτι καὶ αἱ ἕδραι τοῦ Πανεπιστημίου ἐμαλακίσθησαν ἐπὶ τοσούτον ὥστε νὰ μεταβάλλωνται καὶ αὐταὶ εἰς κεραμέλλας βουφετιῶν. Καὶ πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ἐσχάτως οἱ διορισμοὶ καθηγητῶν, ἀλλ' ὥς φαίνεται, οὐκ καὶ ἀρκοῦντες διὰ τὸν βαρυστόμαχον Ἰπποκράτη Παπαμιχαήλου, ὅστις μόνος κατέχει εἰς τὴν ἐντασίν τῆς τῆν τέχνην τοῦ τὰ πάντα θεραπεύειν.

Νεαὶ λοιπὸν, εἰς ἄκρον δὲ παράτολμοι ἐπίκεινται χειρονομίαι ἐν τε τῇ Νομικῇ καὶ ἰδίᾳ τῇ φιλοσοφικῇ, τὸ μὲν συγγενείας ἐνεκεν, τὸ δ' ἐκ φιλανθρωπίας ἐπὶ προλήψει δυνθῆν φέβων αὐτοκτονίας, ἢ ῥήξεων διάζυγιου. Κατ' ἀμφοτέρως ταύτας τὰς περιπτώσεις παραγκωνίζονται ἀναμφιδόλως δύο Ικαρόδοτες χάριν ἐνὸς ἀγροίκου καθηγητοῦ τῶν ὁπασσῶν καὶ ὁπασθήποτε καὶ βεβαίως.

Νάτος.

ΟΛΥΣΣΕΙΑ

ἄπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Α'.

Κι' οἱ λόγοι τοῦ Μηχανικοῦ μᾶς φεύγουνε κι' ἐκείνοι !
Διαταγαὶ σκορπίζονται μὲ τόση γρηγοράδα,
Διαταγὴ 'στὰς ἔνδεκα ὁ τέταρτος νὰ μείνῃ,
'Στὰς ἔνδεκα καὶ τέταρτο νὰ πᾶῃ 'στὴ Λευκάδα.
'Στὰς ἔνδεκάμισυ κι' οἱ δύο, 'στὰς δώδεκα, νὰ μείνῃ
Μονάχα ἓνας οὐλαμὸς . . . συνάθροισις σημαίνει.
Μὰ ποιὸς γιὰ τὸ συσσίτιο θὰ εἶχῃ τὸ καζάνι ;
'Ο λόχος ἢ ὁ οὐλαμὸς ἐκεῖνος ποῦ θὰ μείνῃ ;
Καὶ ἂν 'στὸ λόγο θὰ δοθῆ, ὁ ἄλλος τί νὰ κάνῃ ; . .
Πάλι λοιπὸν τρεχάματα καὶ σκέψις τί νὰ γίνῃ.
Μὰ ἔξαφνα διαταγὴ μετὰ μιὰ ὥρα φθάνει
'Εκεῖνος ποῦ θὰ φύγουνε νὰ πάρουν τὸ καζάνι.

Β'.

Ἐμπρός, τραβοῦν 'στὸν Πειραιᾶ μ' ἀλαλητὸ μεγάλο,
Ζητοῦν ἀπὸ τὸν Φρούραρχο βαπόρι νὰ εὐρῆ,
Κι' αὐτὸς τοὺς λέει ἀπουθενά δὲν ἔχω νὰ σᾶς βάλλω,
Γιὰτὶ 'στὸ *Παρελήγιο* οὐτ' ἓνας δὲν χωρεῖ.
Βλασήμερσις 'δὼ, βλασήμερσις 'κεῖ, βλασήμερσις παραπέρα,
Καὶ γιὰ βαπόρι 'εγαίνουνε 'στὸς δρόμους παγαζαῖς,
Μὰ τᾶχε στειλ' ὁ Μπούμπουλης νὰ ρίξουν 'στὸν ἀέρα
Γιὰ γούστο 'λίγαίς κανοναῖς.

Καὶ τώρα ποῦ νὰ μείνουνε οἱ τόσοι σκαπανεῖς ;
Γιὰ τοῦτους τόπος πουθενά δὲν ἔρσκεται κανεῖς.
Λοιπὸν εἰς τὸ Τινάκειον νὰ πᾶνε περιδῶλι,
Μὰ ἀπὸ κάμπιαις καὶ αὐτὸ εὑρέθηκε γεμάτο . . .
Θυμῶνον πιά κι' οἱ σκαπανεῖς, καὶ θυμωμένοι ὄλοι
Σκορπίζονται 'στὸν Πειραιᾶ καὶ τρέχουν ἄνω κάτω.

Γ'.

Σημαίνουν δέκα, ἔνδεκα, μεσάνυχτα πλακόνουν,
Καὶ τέλος ἦλθε προσταγὴ νὰ 'μποῦν στὴν Ἀμφιτρίτη.
Μὰ νέαις πάλι συμφοραῖς 'στὴ μέση ξεφυτρῶνουν,
Δὲν βρῖσκουν τὰ ναυτόπουλα κι' αὐτὸν τὸν κυβερνήτη.
Κι' ὡς ποῦ νὰ πάρουν εἰδήσι, ἐπέρασε μιὰ ὥρα,
Κι' ὡς ὅτου νὰ ετοιμασοῦν, καὶ δεύτερη σημαίνει,
Καὶ . . . τὰ καζάνια ἀναψαν . . . μὰ τί νὰ κάμουν τώρα
Ποῦ 'στὴ γραμμῇ οἱ σκαπανεῖς ἦταν μαζεμένοι ;

Δ'.

Λοιπὸν ταράμ, ταρατατά, ἀρχίζει ἡ τρουμπέτα,
Ταράμ, ταράμ, ταρατατά, δὲν φαίνεται κανεῖς.
Κατὰ διαβόλου ἔστειλαν σπαθὶ καὶ μπαγιονέττα,
Καὶ εἰς τὸ γλέντι τῷστρωσαν οἱ φίλοι σκαπανεῖς.
'Απὸ κρασί καὶ ἔρωτα γλεντοῦσαν μεθυσμένοι,
Μιὰ ὥρα κι' ἓνα τέταρτο βαρεῖ τὸ τρατατά . . .
Ἀκούσανε κι' οἱ Πειραιεῖς τὸν τόσο σαρματᾶ,
Καὶ νά ! ἀπ' τὰ κρεβάτια τῶν πηδοῦνε τρομασμένοι.
Μὰ κι' ἡ γυναῖκες τρέχουνε παντοῦ μὲ μισοφόρι,
Γιὰ τὸ Θεὸ μὴν καίγεται κανένα μαγαζὶ ;
Μὴ τούρικο ἐπρόβαλλε 'στὸν Πειραιᾶ βαπόρι ;
'Ἢ μὲ τορπίλλας κᾶνκε κι' ὁ Μπούμπουλης μαζί ;

Ε'.

Ταράμ, ταράμ, ταρατατά, τρουμπέταις τρεῖς ἔβαρουνε,
Κι' οἱ σκαπανεῖς μαζεύονται ἀπ' τὸ κρασί κουρούνα,
Τὸς βλέπουν οἱ ἀνώτεροι, ἀπὸ καρδιάς γελοῦνε,
Καὶ δύο, δύο τοὺς πετοῦν σὲ μιὰ πλατεῖα μαουῦνα.
Μ' ἀπάνω 'στὸ μπαρκάρισμα ἓνας γερὸς σολτάτος
Βλέπει τὴ θάλασσα κρασί καὶ πέφτει 'στὸ γιαλὸ,
Μὰ τὸν τραβᾷ ἀπ' τὰ μαλλιά κλληκαρῆς βαρβᾶτος,
Καὶ ἔτσι μπαρκαρίζονται καὶ . . . πᾶνε 'στὸ καλὸ.

Souris

ΦΩΝΗ

Λαὲ ! ὡς πότε θὰ τραβᾷς τὸν «ὕπνο τοῦ Βαρούχα»
κι' ὁ κόσμος τῆς Ἀνατολῆς θὰ σοῦ φωνάζῃ γιοῦχα ;
Εἶνε καιρὸς νὰ αἰσθανθῆς τὰ ἀτιμά σου χάλια.
Εὔπνισ' ἑλληνικὲ λαὲ καὶ τσάκισε Κ Ε Φ Α Δ Ι Α
Καὶ ρίξου εἰς τὸν πόλεμον μέσα καὶ ἔξω πλεόν.
Τριξε τὰ δόντια σου λαὲ καὶ δεῖξ' ὅτι εἶσαι λέων.
Γιὰ νὰ προγγίξῃς τὸ κακὸ δὲν εἶνε ἄλλος τρόπος.
'Ἀλλίως κρέμα 'ς τὰ ἔξοδα καὶ κρέμα τόσοι κόπος.

Φυλῆς

Ἡ ΣΜΑΡΑΓΔΑ.

Ποῖος γνωρίζει τὴν Σμαράγδα
Ποῦχει χάρις, ποῦχει κάλλη,
'Οσα δὲν τὰ ἔχει ἄλλη,
Κ' ἓνα ἐλάττωμα φρικτὸ,

Δηλαδή ἓναν πατέρα
Ποῦχει σπάθα, καὶ τουφέκι
Ποῦ χωρεῖ χοντρὸ φυσέκι,
'Ἐνα δράκο μοναχὸ ;

Τὴν ἐγνώρισα προπέρι . . .
'Ἢ καρδοῦλα τῆς πετοῦσε,
Τὰ παιχινδία τ' ἀγαποῦσε,
Καὶ τεργιάξαμε καλά.

'Ἢ ξερε πῶς τὴν γελάω,
'Ἢ ξερε πῶς μὲ γελάει,
Κι' ὁ καιρὸς μας νὰ περνᾷ
'Ἐζητούσαμε κ' οἱ δύο . . .

Μιὰ βραδιὰ μοῦ λέ' ἡ Σμαράγδα
'Ἐλα κι' εἶμαι μοναχὴ μου,
'Ἢκαμα τὴν προσευχὴ μου,
Καὶ ἐμπῆκα νὰ τὴν ἔβρω . . .

Μόλις ἔλεγα 'στὸ νοῦ μου
Νὰ στενάξω καὶ νὰ κλάψω,
Νὰ τῆς κόψω νὰ τῆς ράψω
'Οσαίς μοῦ ἐρθοῦν ψευτιάς,

Κάποιον ἄκουσα νὰ βήχῃ . . .
Ἐάν νὰ 'χτύπησε κουδοῦνι . . .
Κάθηκα . . . τριξε σπυροῦνι
'Ἐβλωσα . . . βροντᾷει σπαθὶ . . .

Μπρούρ τὸ κάνει ἡ Σμαράγδα
Καὶ μ' ἀρίνει 'στὸ σκοτάδι . .
'Μπῆκα ζωντανὸς στὸν Ἄδη
Δὲν ἤξεύρω πῶς νὰ 'εἶω . . .

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΕΔΙΒΙΕ

Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τῆς Τήνου τὸ ἀτμόπλοιο «Ραχμανία», διοικούμενον παρὰ τοῦ Πλοιάρχου Περέρα θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς τὴν Τρίτην 24)5 Ἀπριλίου κατὰ τὸ παρὰ πόδας Δρομολόγιον.

Ἐναχωρήσεις				Ἀφίξεις			
Λιμένες	Ἡμέραι	Ὁραὶ	Διάρκεια Ταξιδίου	Λιμένες	Ἡμέραι	Ὁραὶ	Σταθμοὶ
ΠΕΙΡΑΙΚΥΣ	ΤΡΙΤΗ	10 Π. Μ.	7 1)2	ΤΗΝΟΣ	ΤΡΙΤΗ	5 1)2 Μ. Μ.	1
ΤΗΝΟΣ	»	6 1)2 Μ. Μ.	1	ΣΥΡΟΣ	»	7 1)2 Μ. Μ.	11 1)2
ΣΥΡΟΣ	ΤΕΤΑΡΤΗ	7 Π. Μ.	1	ΤΗΝΟΣ	ΤΕΤΑΡΤΗ	8 Π. Μ.	3
ΤΗΝΟΣ	»	11 Π. Μ.	1	ΣΥΡΟΣ	»	12 Π. Μ.	2
ΣΥΡΟΣ	»	2 Μ. Μ.	1	ΤΗΝΟΣ	»	3 Μ. Μ.	3
ΤΗΝΟΣ	»	6 Μ. Μ.	2 1)2	ΑΝΔΡΟΣ	»	8 1)2 Μ. Μ.	1 1)2
ΑΝΔΡΟΣ	»	10 Μ. Μ.	7	ΧΙΟΣ	ΠΕΜΠΤΗ	5 Π. Μ.	2
ΧΙΟΣ	ΠΕΜΠΤΗ	7 Π. Μ.	7	ΣΜΥΡΝΗ	»	2 Μ. Μ.	—

SERVICE DES P. P. KHEDIVIE

A l'occasion de la foire de Tinos le paquebot «Rahmanieh» commandé par le Capitaine Pereira partira de Pirée Mardi 24)5 Avril suivant l'Itinéraire ci-bas indiqué.

Départs				Arrivées			
Echelles	Jours	Heures	Durée des Voyages	Echelles	Jours	Heures	Station
Pirée	Mardi	10 M.	7 1)2	Tinos	Mardi	5 1)2 S.	1
Tinos	»	6 1)2 S.	1	Syra	»	7 1)2 S.	11 1)2
Syra	Mercredi	7 M.	1	Tinos	Mercredi	8 M.	3
Tinos	»	11 M.	1	Syra	»	12 M.	2
Syra	»	2 S.	1	Tinos	»	3 S.	2
Tinos	»	6 S.	2 1)2	Andros	»	8 1)2 S.	1 1)2
Andros	»	10 S.	7	Chio	Jeudi	5 M.	2
Chio	Jeudi	7 M.	7	Smyrne	»	2 S.	—